

Filip Tamás

HELYEZKEDÉS

Ha, mondjuk, beválogatnának a nagycsapatba, fényképem Ferencz Győző és Fodor András képe közé kerülne. Feltéve persze, hogy e két urat úgyszintén beválogatják, s közéjük más személyt nem találnak. És ekkor jönnének a gondok, hisz ki kéne találnom, hogy nézzek ki a képen. Szobában legyenek-e „könyveim között” vagy vízparton, fák alatt? És mit viseljek? Nyakkendőt, zakót vagy farmert és színes inget? Borotvált legyenek vagy pár napig meghagyjam szakállamat? Legyen kezemben valami tárgy? És milyen legyen a mozdulat, mellyel a gép elébe állok, fegyelmezett, laza? És egyáltalán, jellemző-e rám valami úgy, mint... s itt jobbnál jobb példák hozhatók fel. De mindez csupán a külső kör, felelőtlen álom, hisz mit tudna játszani a nagycsapatban az, ki azt se tudja, a fényképész elé hogyan álljon?

Eörsi István

IDÓM GOMBROWICZCSAL (I)

Részlet

1990. DECEMBER

Első bejegyzés

Már huszadika van. Hetek óta távol Gombrowiczától. Folyvást dolgoztam, és ezért nem tudtam dolgozni. Vagy tán azért dolgoztam, hogy ne dolgozzak? Mert most ez a munkám, és minden egyéb – cikkírás, politikai retorika, színházi aprómunka stb. – csak kitérő, ürügy, mentség.

Újra előveszem a Naplót. Ennek a második olvasatnak még mindig csak az ötvenhatodik oldalánál tartok. Egy colóni koncertteremben ül Gombrowicz (hol van Colón? – meg kell keresnem Colónt!) – ámbár a történet szempontjából egyre megy, hogy hol